

PROMĚNY DOBROVOLNICTVÍ VLIVEM KRIZÍ KRAJE 20. LET 21. STOLETÍ

Autorka bakalářské práce: Kristýna Erösová

Oponent bakalářské práce: Mgr. Tomáš Retka Ph.D.

Kristýna Erösová se ve své bakalářské práci věnuje problematice dobrovolnictví v současné české společnosti. Toto poměrně obsáhlé téma se studentka snaží redukovat a vybírá si jednu konkrétní rovinu daného fenoménu. Autorka, která vychází i ze své dobrovolnické zkušenosti, se rozhodla, že se ve své bakalářské práci zaměří na daný fenomén v kontextu výrazných sociálních změn (nenadálých krizí), které v současné společnosti rezonují. Studentka se tedy snaží analyzovat, jak se mění fenomén dobrovolnictví v kontextu pandemické situace (COVID 19), války (válka na Ukrajině) a ekonomických změn společnosti (současné zdražování). Bakalářská práce tedy reflektuje aktuální trendy a procesy v české společnosti a autorka si klade otázku, jaký vliv a následné dopady mají tyto sociální změny na podobu současného dobrovolnictví.

Bakalářská práce Kristýny Erösové je poměrně logicky koncipovaná. Autorka obecně charakterizuje základní pojmy (především dobrovolnictví a dobrovolník) a následně vymezuje fenomén neziskových organizací. Hlavní část práce je věnována třem již výše zmíněným krizím (tedy pandemii, válce a zdražování) a jejich vlivu na podoby současného dobrovolnictví. Tematické vymezení konceptu práce je tedy adekvátní a autorka prokazuje dobrou znalost daného fenoménu, včetně osobní aktérské zkušenosti. Je však trochu škoda, že studentka dané téma více nezasazuje do konceptu občanské společnosti, neboť dobrovolnictví se jistě netýká pouze neziskových organizací, ale i obecnějšího občanského rámce. Z hlediska struktury práce se nabízí dílčí poznámka, že by bylo dobré jednotlivé podkapitoly více sjednotit z hlediska rozsahu. Některé podkapitoly prvního řádu (například 2.2, 2.3 a 2.4) jsou příliš krátké (2 – 5 řádků). Také se nabízí, zda jednotlivé pasáže (kapitoly a podkapitoly) vzájemně intenzivněji nepropojovat, aby na sebe jednotlivé koncepty lépe navazovaly. Osobně bych se také více věnoval věcnému vymezení popisovaných krizí. Doplnil bych konkrétní údaje týkající se daných fenoménů a při popisu událostí a procesu bych více vycházel z odborných zdrojů. Také bych doporučil větší využití antropologických (či sociologických) teoretických konceptů (aktérství, fenomén krize, občanská společnost atd.) a odborné (především antropologické) literatury.

Výzkumné šetření působí dobrým dojmem. Koncept je dobře promyšlený a následná analýza a interpretace dat jsou adekvátní. Jak jsem již zmínil, autorka zde prokazuje dobrou znalost

problematiky, která vychází především z její osobní zkušenosti. Oceňuji i autorčinu výzkumnou flexibilitu, neboť v průběhu svého výzkumu musela reagovat na nové společenské události a výzvy (tedy nejen COVID 19, ale i válka na Ukrajině a následné zdražování).

Po zvážení veškerých argumentů doporučuji bakalářskou práci Kristýny Erösové k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou C.

Otázky oponenta:

- 1) Na straně 31 konstatujete následující:

„V českém školství (a pravděpodobně nejen v tom českém) není prostor pro individualitu, podporování a učení každého dítěte zvlášť. Proto existují jednotné osnovy pro základní školy tzv. RVP – Rámcové vzdělávací programy.“

Dovysvětlete, co jsou to Rámcové vzdělávací plány a jak souvisí s podporou individuality žáků.

- 2) Na téže straně uvádíte následující:

K takovým dětem (s ADHD, oběti šikany, ze sociálně vyloučeného prostředí) se pak ve škole musí přistupovat jinak, jenže na to nejsou školy vůbec vybaveny, a tak se děti musí učit to samé jako ostatní a úplně stejným stylem, jenže některé děti potřebují s učením větší pomoc.

Není tvrzení, že školy nejsou vůbec vybaveny, příliš zobecňující? Znamená to tedy, že v českém vzdělávacím prostředí nejsou přítomny žádné školy, pro které je důležitý individuální a podpůrný přístup (k výše vymezeným žákům)?